

τῶν εἰς τὸ ἔθνος, ἐπῆρα ἀνὰ χεῖρας τὸν Ἀρμενόπουλον καὶ μεταπλάσας αὐτόν, κατέταξα μὲ κόπον πολὺν εἰς τρία τμῆματα. Εἰς τὸ Πρῶτον τούτων τμῆμα κατέταξα τινὰ θεωρίαν τῶν νόμων, ἐρανίσας αὐτὴν ἀπὸ τὰ σπλάγχνα αὐτῶν τῶν νόμων. Εἰς τὸ Λεύτερον Τμῆμα ἔκθεσα ἐν συντόμῳ τὸ Δικανικὸν διηρημένον εἰς εἴκοσι βιβλία περιέχοντα κατ' ἀλφάβητον πᾶσαν ὑπόθεσιν τῶν νόμων καὶ τὴν ποινὴν αὐτῶν, κατὰ τὸν βεκαρίαν. Εἰς τὸ τρίτον Τμῆμα κατέταξα χωριστὰ τὰ ἐκκλησιαστικά: δηλ. συνοικέσια, γάμους, διαζύγια, καὶ ἄλλους κανόνας ἀναγκαίους εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν Κλῆρον πρὸς τὸ τέλος τῆς Βίβλου ἐσχεδίασα καὶ ἐν γενικὸν δένδρον τῶν ἀνιόντων, κατιόντων καὶ ἐκ πλαγίων βαθμῶν τῆς συγγενείας τῶν ἀνθρώπων. Τὴν Βίβλον ταύτην μετὰ δύω χρόνους τότε ἐτελείωσα καὶ ἀντιγράψας τὸ ἔδωκα μὲ καλὴν πίστιν, ὡς παρακαταθήκην τῷ εὐγενεῖ Κυρίῳ Πανούτσῳ Νοταρῷ, ὅντα τότε Προέδρῳ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως, μὲ ἀναφοράν μου μάλιστα, διὰ νὰ τὴν παραστήσῃ εἰς τὴν τότε ἐκεῖ ἔθνικὴν Συνέλευσιν, ὅπως ἴδοῦσα καὶ διορθώσασα τὰ ἐλλείποντα μὲ προσθαφαιρέσεις, νὰ δώσῃ τὴν ψῆφον της, διὰ νὰ πολλαπλασιασθῇ διὰ τοῦ τύπου πρὸς ὄφελος τῶν ἀνθρώπων, ἐπειδὴ καὶ τινὲς τῶν ἀνθρώπων δι' ἄγνοιαν τῶν νόμων γίνονται παραβάται αὐτῶν, καθὼς στοχάζομαι.

"Ἐκτοτε Συνελεύσεις ἔγιναν πολλαί, καὶ τὸ Βιβλίον μου ἔχαθη ἀπὸ τὴν μέσην. Πολλάκις ἔγραψα τῷ Κυρίῳ Νοταρῷ, μάλιστα καὶ ὁ Κύριος Θεοτόκης, καὶ ὁ Κύριος Καλλέργης οἱ Διοικηταὶ Ναυπλίου καὶ οὐδέποτε ἀπόκρισίν του ἐλάβομεν. Τέλος πάντων ἐλθὼν εἰς "Αργος πέρισυ μοὶ λέγει, ὅτι τὸ ἔδωκε τῷ Κυρίῳ Κλονάρῃ, ἔπειτα μοὶ ἔδωκε γράμμα διὰ νὰ τὸ ζητήσω ἀπὸ τὸν Κύριον Βάγιαν "Αρχειοφύλακα τοῦ "Ἐθνους" μεταξὺ τούτων λοιπὸν τὸ Βιβλίον ἔχαθη, καὶ ἔγὼ ἀμηχανών προστρέχω τώρα εἰς τὴν Δικαιοσύνην, νὰ μὲ ὅδηγήσῃ πόθεν νὰ λάβω τὸ Βιβλίον μου. Διότι ἔγὼ κοπιάσας δύω χρόνους εἰς αὐτό, ἥθελον τὸ ἔχη τυπωμένον καὶ πωλημένον ἔως τώρα εἰς τὸν Κόσμον· αὐτὸ παρακαλῶ καὶ μένω μὲ τὸ ἀνῆκον Σέβας.

"Αργος 1830 Ιουλίου 12

Διονύσιος ὁ πύρρος

B.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΥΡΡΟΥ
ΝΟΜΟΣ ΔΙΚΑΝΙΚΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α'.

Περιέχον

(κενὸν)

"Αγίων λείψανα ποτὲ δὲν πρέπει νὰ πωλῶνται μὲ χρήματα, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀκδάζωνται (sic) εὐλαβῶς, καὶ νὰ προσκυνοῦνται τιμητικῶς ἀπὸ τοὺς ἀληθεῖς

καὶ ὁρθοδόξους χριστιανούς, ἐπειδὴ καὶ ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ μὲ χρήματα δὲν πωλεῖται ποτέ· καὶ ἔάν τις ἥθελεν εὑρεθῆ πωλῶν ἄγια λείψανα, ἢ ἐπίπλαστα καὶ ψευδῆ εἰς τιμὴν ἀγίων λειψάνων, νὰ παιδεύεται καὶ νὰ ἔξορίζεται μακράν, τὰ δὲ χρήματά του νὰ δίδωνται εἰς πτωχὰς ἐκκλησίας.

Ἄγγαρείαν δὲν κάμνουν οὔτε οἱ ἐκκλησιαστικοί, οὔτε οἱ ψωμάδες, οὔτε τὰ ζῶα αὐτῶν· οὔτε οἱ δπλοποιοί, οὔτε οἱ ἀρχιατροί, οὔτε οἱ διδάσκαλοι τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ζωγράφων, οὔτε αἱ γυναικες, οὔτε ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔχουσιν ἔως δέκα ἔξι παῖδας, ἐκτὸς μόνον εἰς ἀνακαίνισιν γεφύρας, εἰς σύναξιν στρατεύματος ἐν καιρῷ πολέμου, εἰς κατασκευὴν λιμένος, φρουρίων, καὶ καραγωγείων¹⁾ Βασιλικῶν, ἐν οἷς ἀγγαρεύονται καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτῶν.

Ἄγοράσας τις παρὰ γυναικὸς πρᾶγμα τοῦ νίοῦ της, δὲν δύναται νὰ τὸ κρατήσῃ, ὅταν ὁ υἱός της τὸ ζητήσῃ, εἰ δὲ καὶ ὁ υἱὸς κληρονομήσῃ τὴν μητέρα του δὲν τὸ πέρνει.

Ἄγοράσας τις πρᾶγμα μὲ προσταγὴν ἔξουσιαστοῦ, γίνεται κύριος τοῦ πράγματος ἐκείνου.

Ἄγοράσας τις πρᾶγμα, τὸ δποῖον ἦξεν, ὅτι ἦτον ἔένον, δὲν δύναται νὰ τὸ ἔξουσιάσῃ, εἰ δὲ καὶ δὲν ἦξεν φέ τὸ κυριεύει, κρίνεται ὅμως ὁ πωλητὴς μὲ τὸν πρῶτον αὐφθέντην αὐτοῦ.

Ἄγοραστὴς ἐὰν δὲν πληρώσῃ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος ἔως εἰς τὸν διωρισμένον καιρόν, δίδει μόνον τὸ διάφορον αὐτοῦ ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς παραδόσεως αὐτοῦ, ὅχι ὅμως καὶ ὅσα ἐμποροῦσε νὰ κερδίσῃ ὁ πωλητὴς ἀπὸ τὸ πρᾶγμα αὐτό, καὶ ἐὰν ἔξω τοῦ καιροῦ πληρωθῇ τὸ κεφάλαιον δὲν ζητεῖται διάφορον, ἐὰν δὲν εἶναι συμφωνημένον.

Ἄγοραστὴς ἐὰν δὲν πληρώσῃ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος, δὲν κερδαίνει εὐθὺς τὸ πρᾶγμα αὐτό, ἢ τούλαχιστον τὸν ἀρραβώνα διὰ τὸ πρᾶγμα.

Ἄγοραστὴς δὲν γίνεται κύριος τοῦ πράγματος ἀπὸ μόνην τὴν συμφωνίαν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν πληρωμήν.

Ἄγοραστὴς πρὸ τοῦ λάβη τὸ πρᾶγμα, ἐὰν τὸ εὗρεν διεφθαρμένον δὲν χάνει, ἀλλ' ἂν μετὰ ταῦτα φθαρῇ χάνει, μάλιστα καὶ ἂν τὸ κρατήσῃ γιὰ πολὺν καιρόν.

¹⁾ Ἐκ τοῦ καραγὸς (λατ. carago)=ὁ δι' ἀμαξῶν, τριβόλων καὶ ἀλλων μηχανῶν γενόμενος περιορισμὸς εἰς ἀσφάλειαν τοῦ στρατοῦ. Bλ. Du Cange, Glossarium ad scriptores mediae et infimae Graecitatis ἐν λ.

Ἄγοραστής εἶναι δὲ πληρωτής καὶ ὅχι δὲ λογιζόμενος ἀγοραστής.

Ἄδελφοί ἀνάμεσόν των θέλοντες νὰ κληρονομήσωσι τοὺς γονεῖς αὐτῶν χωρὶς διαθήκην, πρέπει νὰ φέρωσιν εἰς τὸ μέσον, ὅσα πράγματα ἔλαβον πρότερον ἀπὸ τοὺς γονεῖς αὐτῶν, ὅχι ὅμως καὶ ὅσα αὐτοὶ ἐκέρδισαν ἀπὸ τὴν τέχνην των, τόσον πρώτον, ὅσον καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, καὶ οὕτω μοιράζουσιν ἐξ ἵσου ἀπαντες, καὶ ἀν μικροὶ ὅσι, καὶ ἀν μεγάλοι.

Ἄδελφός, ὅσα πράγματα ἔλαβε χάρισμα ἀπὸ τὸν πατέρα του εἰς τὴν ὡραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, δὲν τὰ φέρει εἰς τὸ μέσον, εἰ δὲ τὰ ἔλαβεν ἐν ᾧ ἔζη ὁ πατὴρ αὐτῶν, τὰ βάνει εἰς τὸ μέσον, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ὁ πατὴρ εἶπεν ἐκ στόματος, νὰ μὴν τὰ βάλλῃ εἰς τὸ μέσον, ἀλλὰ νὰ τὰ ἔχῃ χωριστά.

Αἵρετοὶ κριταὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ δόποιοι ἐκλέγονται, ἢ διορίζονται ἀπὸ τοὺς ἑνάγοντας ἢ ἀπὸ τοὺς κριτάς, καὶ λαμβάνουσι τάξιν κριτοῦ· αὐτοὶ κρίνοντες ἀποφασίζουσι καὶ ἡ κρίσις αὐτῶν πλέον δὲν χαλᾶ μήτε ἀπὸ ἡγεμόνας μήτε ἀπὸ θείαν ἀντιγραφὴν ἢ δικαίος, ἢ ἀδίκως γίνεται· καὶ ὅποιος δὲν ὑποτάξεται εἰς αὐτούς, πληρόνει τὴν διορισθεῖσαν ποινήν· οἱ αἵρετοὶ κριταὶ πρέπει νὰ ἐκλέγωνται ἀνθρωποι τίμιοι, σπουδαῖοι, καὶ εἰδήμονες τῆς κρινομένης ὑποθέσεως, καὶ ὅχι ἀνίδεοι καὶ φιλοκερδεῖς.

Αἰχμάλωτος ἀλλόπιστος ἔως πέντε χρόνους πρέπει νὰ δουλεύσῃ τοῦ αὐθέντου του, ἔπειτα νὰ ἐλευθεροῦται.

Ἀνάργυρος χρεώστης βληθεὶς εἰς φυλακὴν διὰ τρεῖς μῆνας, ἐλευθεροῦται τοῦ χρέους του, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔχει τὶ νὰ δώσῃ.

Ἀνήλικος εἰς τὸν 14 χρόνον τῆς ἡλικίας του καταδικάζεται περὶ κλεψίας καὶ ὕβρεως καὶ φόνου.

Ἀνήλικος κληρονομήσας τινά, πληρώνει ἀφεύκτως καὶ τὸ χρέος αὐτοῦ.

Ἀνὴρ ἀγοράσας πρᾶγμα, γράψει οἰκονομικῶς τὸ ὄνομα τῆς γυναικός του, τὸ κερδαίνει, πρέπει ὅμως νὰ ἔξεταχθῇ ἡ ἀλήθεια, ἀν εἶναι οὕτως.

Ἀνὴρ ἐὰν δώσῃ πρᾶγμα εἰς τὴν γυναικα του πρὸς χοῆσιν αὐτῆς, καὶ δὲν εἰπῇ τίποτε εἰς τὴν θανήν του, δύναται νὰ τὸ ἔχῃ αὐτή, μέχρι τέλος τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἐὰν καὶ ἥθελε δευτερούπανδρευθῇ· ἐὰν ὅμως ὁ ἀνὴρ εἰπῇ εἰς τὴν θανήν

του νὰ τῆς πάρωσιν ὅπισω, τὸ πέρνουσιν οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν θανὴν τελειόνουσι τὰ πάντα.

Ἄνηρ ἀφ' οὗ ἀποθάνῃ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἄτεκνος, καὶ χωρὶς διαθήκην ἔὰν καὶ δύω μήνας μόνον συνζύσωσι, πέρνει ὅπισω τὰ πράγματά του ὅλα ὅσα εἶρισκονται καὶ ἔὰν ἔδωκε προγάμου δωρεὰν πέρνει καὶ ἐν τρίτον μέρος τῆς προτικὸς αὐτῆς, οἱ δὲ κληρονόμοι αὐτῆς λαμβάνουσι τὴν λοιπὴν περιουσίαν αὐτῆς.

Ἄνηρ πιάσας τὸν μοιχὸν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ εἰς τὸ ἔργον, δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ τὸν θανατώσῃ, ἀλλὰ νὰ τὸν κρατήσῃ σωστὰ 20 ὥρας, προσκαλέσας μάρτυρας, εἰ δὲ καὶ τὸν ἀφήσῃ, δὲν δύναται πλέον νὰ τὸν ἐγκαλέσῃ, εἰ δὲ καὶ τοῦ φύγῃ, πρέπει αὐτὸς νὰ τὸν κυνηγήσῃ καὶ νὰ τὸν πιάσῃ, καὶ ἀφ' οὗ πιασθῇ, νὰ παιδευθῇ, νὰ σφραγισθῇ, νὰ ἔξιρισθῇ, καὶ τὸ πρᾶγμα του νὰ τὸ πάρῃ ἡ Διοίκησις.

Ἄνηρ λαβὼν μὲ δόκον κόρην τινὰ εἰς τάξιν γυναικὸς αὐτοῦ χωρὶς προῖκα, ἔὰν τὴν διώξῃ παραλόγως, πρέπει νὰ τῆς δώσῃ τὸ τέταρτον μέρος τῆς οὐσίας αὐτοῦ, εἰς τόπον τοῦ διαζυγίου αὐτῶν· τὸ ἕδιον λαμβάνει καὶ ἔὰν τὴν δεχθῇ εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, δόμοις καὶ ὅταν ἔχῃ τούλαχιστον ἔως τρεῖς ώρας ἀπὸ αὐτῆν.

Ἄνηρ ὅταν τελειωθῇ ὁ γάμος ζητᾷ τὴν προῖκα ἀπὸ τὸν τάξαντα, καὶ ὅχι ἡ γυνὴ, καὶ ὁ λαβὼν αὐτὴν δὲν δίδει ἐγγύησιν, εἰμὴ ἔὰν πρότερον οὕτως ἐσυμφώνησαν.

Ἄνηρ ἀποθανὼν ἀφήνει τὰ πράγματά του εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ, καὶ ὅχι εἰς τὴν γυναικὰ του.

Ἄνηρ τις συνομηλῶν μέ τινα γυναικὰ, τὴν καταπείσει καὶ τὸν γράψει κληρονόμον, δὲν κατακρίνεται, διότι δὲν φαίνεται, ὅτι τὴν ἐβίασεν.

Ἄνηρ εὑρὼν τὴν γυναικὰ του μοιχεύουσαν, καὶ θελήσει νὰ τὴν πάρῃ, ὕστερον σχεδὸν καὶ ἀπὸ δύω χρόνους, δὲν ἐμποδίζεται, ἔὰν θέλῃ δόμος καὶ αὐτή.

Ἄνηρ πορνεύσας πεπορνευμένην γυναικὰ ἀπὸ πολλούς, δὲν καταδικάζεται ὡς μοιχός.

Ἄνηρ ἀποθανὼν ἀφήσει υἱὸν κληρονόμον, καὶ μετ' ὅλιγον ἀφ' οὗ ἀποθάνει καὶ ὁ υἱὸς πρέπει νὰ γίνῃ ἡ περιουσία ὅλη τῶν δύω ψυχῶν εἰς τρία μερίδια, καὶ τὸ μὲν ἐν τούτων νὰ δίδεται εἰς ψυχικὰ τῶν δύω ψυχῶν, τὸ ἄλλον

τρίτον νὰ τὸ λάβουν οἱ γονεῖς τοῦ δευτέρου καὶ μικροτέρου ἀποθανόντος υἱοῦ,
τὸ δὲ ἄλλον τρίτον νὰ τὸ λάβουν οἱ γονεῖς τοῦ μεγαλητέρου καὶ πρώτου ἀπο-
θανόντος, ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἀδικον νὰ ὑστεροῦνται οἱ ταλαιπωροὶ γέροντες γο-
νεῖς, καὶ τὰ

〈Ἐνταῦθα τελειώνει τὸ χειρόγραφον〉